

Гімн життя

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Іди в ночі, мій друже, іди вночі на ґрунь
і серце, що в утомі, ти приложи до хвої,
по місяця чолі рукою пересунь,
а може, тиша тугу поволі в тобі вкоїть.

Усі твої маріння, усі думки замовкнуть,
вже бур'яном для тебе не є рудий храбуст,
уже глядиш інакше на рунь гірську, пожовклу
і заспіваєш гімн життю — мовчанням уст.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/himn_zhyttia